

Ungdom og visdom, de fulgtes ad

(Den 12-årige Jesus i templet, Luk. 2. 41-52)

Jørgen Erichsen

Ung-dom og vis-dom, de fulg- tes ad en- gang, da Vor- her- re var lil- le,
sam-men de gin- ge til Da- vids stad, men dog kun hos Je- sus a- le- ne.

- 1 Ungdom og visdom, de fulgtes ad engang, da Vorherre var lille, sammen de ginge til Davids stad, Men dog kun hos Jesus alene
- 2 Han havde da fyldt sit tolvte år, hos Ånden kun gået i skole; Mens der i bogskolen kløves hår, det dybe Guds-Ånden ransager
- 3 Letnem til visse og var Guds Søn, skønt dannet af støv var Hans hjerne, kærlighed mødte i lys og i løn vidåbent det gyldne muld-hjerte.
- 4 Jesus gik op til Jerusalem med begge forældrene sine, som det var årlig en skik hos dem, om våren til påskefest-ugen.
- 5 Jesus da gjorde sin moder sorg, den eneste førend ved korset; som i en sal på sin Faders borg i templet Guds-Sønnen tog sæde.
- 6 Moderen ledte ved dag og nat om Sønnen blandt frænder og venner, fandt dog slet ikke den Himlens skat, som hende var givet i værge.
- 7 Mellem de lærde sad Jesus her i hele to dage tilende, trediedagen Ham fandt og der forældrene begge forgrædte
- 8 Moderen sagde: Min Søn så kær! Hvor nænte Du os forlade! Fader og jeg har i lys og løn med sorgen Dig måttet oplede
- 9 Jesus, Han svared: Hvor går det til, at efter Mig I måtte lede? Vidste I ej, hvad Jeg skal og vil, det er hos Min Faders at være!
- 10 Mestrene vise fra Davids stad de holdt i Omgangene skole, kaldte vidunder den tolvårsdreng, som han kunne spørge og svare
- 11 Ej står det skrevet i bog hvormom samtalen sig levende drejed, Ånden dog klarlig det ihukom, den drejede sig om Messias
- 12 Jesus ej trængte til kløgt og vid, profeternes Ånd var Hans egen, men hvad der vidstes om tid og igid Han ville af mestrene høre.

13 Menneske-Søn Han ej blev på trods,
Han kvindefødt var af Guds nåde,
artet, usynlig, som en af os
Han skulle som menneske lære.

14 Hvad der skal mindes fra slægt til slægt
trods døden hos mennesket vokse,
mestrene have i varetægt
med levende røst at forplante.

15 Ikke dog længer end i sin grav
var Jesus i skolen at holde,
atter Han satte sin vandringsstav
til hjemmet på trediedagen!

16 Får vi til leder af Ham Guds Ånd,
som dybheder alle ransager,
skolen, som holdes på egen hånd,
vi søge, men ikke for længe.

17 Ungdom og visdom da følges ad
i frelserens fodspor de fagre,
dagligdags gør vi vor moder glad
kun een gang en tredages-kvide!